

נועם שיח

שיחות אב"ד סאנטוב שליט"א

טראכטן פון יענעם

וירא תשפ"א

מכון אפריון לשלמה

לייקווד תשפ"א

כל הזכויות שמורות

למכון אפריון לשלמה

להוצאת שיחות הרב שלמה זלמן פרידמן שליט"א

אב"ד סאנטוב - לייקווד

הרב פנחס בידרמן - הרב נתן נטע פרוש

9996551.z@gmail.com

לקבל גליונות, לנדב גליונות, ולהערות

נא לפנות להנ"ל

<p>קונטרס זה נדבת הנגיד החסיד המפואר מו"ה ידידי' יהודה בלויא הי"ו אב"י בעיר מאנסי לרגל שמחת הנישואין של אחיו המופלג בתורה ויראת שמים החתן ישראל יוחנן נ"י ממצוייני ישיבת טשעבין בן הרב מאיר בלויא שליט"א מרבין תורה במאסי בורא עולם בקנין השלם זה הבנין</p>
--

טראכטן פון יענעם...

וירא וירץ לקראתם (בראשית י"ח, ב')

בפסוק נאמר (בראשית י"ח, ד'): יוקח נא מעט מים ורחצו רגליכם. ולכאורה למה אמר אברהם אבינו אל הנער להביא רק "מעט" מים, ואמר הגה"צ רבי ישראל סלנטר זצ"ל, דהנה אמרו חז"ל (מס' בבא מציעא דף פ"ו ע"ב) "יוקח נא" על ידי שליח, ואברהם אבינו לא רצה לעשות גמילות חסד על חשבון השליח וכוחו, ולכן אמר "מעט מים" שיסתפקו במועט.

*****

מסופר, שפעם אחת נכנס הרה"ק מרוז'ין זי"ע לבית מדרשו, וראה כמה חסידים יושבים בשבת אחים ושותים יי"ש, הרבי לא הראה להם פנים שוחקות, והיה נראה להחסידים כאילו שהדבר אינו עולה לרצון לפני רבם, הרהיב אחד החסידים בנפשו עוז, ואמר שהרה"ק רבי פנחס קוריזער זי"ע אמר, אשר ישיבת חסידים בשתיית לחיים דומה ללימוד התורה.

הרבי שמע את דבריו, ואמר: גם אני איני סותר את דבריו של הרה"ק מקוריץ זי"ע, ברם לא כל אנפין שוין בדבר, וכן מצינו בתורה הק' בכמה מקומות, שתיבה אחת פעמים היא משמשת קודש ולפעמים היא משמשת חול. דוגמא לדבר היא המילה "פסל", מצד אחד נאמר (שמות ל"ד, א'): פסל לך שני לוחות אבנים, ומצד שני נאמר (שמות כ', ד'): לא תעשה לך פסל וכל תמונה, ההבדל ביניהם הוא, שבמקום שמשמש קודש, כתיב "לך" אחר תיבת "פסל" –

"פסל לך", ובמקום שהוא משמש חול, כתיב תיבת "לך" לפני תיבת "פסל" – "לא תעשה לך פסל", ור"ל, שאם האדם עושה איזה דבר טוב ואינו חושב הנאת עצמו מקודם, כמרומו בתיבת "לך", אזי משמש קודש, על כן "פסל לך" – שתיבת לך הוא אחר פסל, משמש קודש, ולהיפך ח"ו, אם חושב הנאת עצמו קודם, אזי הוא בבחינת "לא תעשה לך פסל".

וזהו דאינתא בקרא (בראשית י"ב, א'): ויאמר ה' אל אברם לך לך מארצך וגו'. וברש"י, לך לך להנאתך ולטובתך – כלומר, אע"פ ש"לך לך" הוא "להנאתך ולטובתך", אך כיון שהקדים "לך" שהוא רצון השי"ת, אזי גם ה"לך" שהוא להנאתך ולטובתך, ג"כ קדוש.

*****

סיפר בנו של מרן הגה"ק ה"חפץ חיים" זי"ע, שבזמן מלחמת העולם הראשונה היה מאוד קשה למצוא אתרוג כשר לברכה כדי לקיים מצות נטילת לולב, וגדולי ישראל כפשוטי עם, עשו מאמצים מרובים למצוא אתרוג כשר כדי לקיים את המצוה, וכמובן שגם אביו ה"חפץ חיים" זצ"ל עשה מאמצים מרובים לזכות לאתרוג כשר לברכה, ולאחר שיגע והתאמץ מאוד מאוד, אינה ה' לידו והשיג ה"חפץ חיים" אתרוג כשר לברכה משנה שעברה, ועליו בירך בסוכות "על נטילת לולב" בשמחה רבה, ויצא ידי חובתו.

מספר הבן, שבחג הסוכות, נפלאו מתפללי הבית המדרש לראות את אביו ה"חפץ חיים" בעת אמירת הלל שהוא אינו מנענע עם הד' מינים, והיה זה לפלא גדול, כי הלא היה לו אתרוג כשר בו קיים את המצוה, ולמה לא נטל את הד' מינים כדי לנענע עמם בעת ההלל, והיו כאלו שניגשו אל ה"חפץ חיים" ושאלוהו לפשר הדבר.

כששמע את השאלה, הסביר ה"חפץ חיים" בפשטות ובתום לב, שבהיות והשנה אין ד' מינים מצויים לכל הקהל, חוששני מאוד, שמא כאשר יראוני המתפללים שאני מנענע בעת אמירת ההלל – דבר שאין ביכלתם לעשות השנה – יצער אותם הדבר מאוד מאוד, על שהם אינם יכולים לעשות כמוני לנענע בעת אמירת ההלל, א"כ – אומר ה"חפץ חיים" – עשיתי חשבון, שיותר נכון לוותר על הנענועים בעת אמירת הלל – שזה אינו מעיקר הדין, רק מנהג בעלמא, מאשר כן לקיים מנהג זה ולנענע בעת ההלל – תוך כדי שאני מצער את כל המתפללים ועובר על כמה לאוין ועשין...

*****

פעם נכנס עשיר אחד אל כ"ק מרן האדמו"ר מסקולען זי"ע בערב יו"ט, ונתן להרבי סכום הגון ביותר עבור צרכי יו"ט, ובעת שנתן את הכסף להרבי, התנה ואמר שהכסף הזה הוא נותן אך ורק עבור צרכי יו"ט של הרבי בעצמו ולא למטרה אחרת כלל וכלל. הרבי הודה לו על כך מאוד מאוד, ונפרד ממנו לשלום.

אחר כך, קרא הרבי לאחד מבניו, ונתן לו חלק נכבד מהכסף שקיבל מהעשיר הזה, וציוה עליו להעביר את הכסף לעני אחד עבור צרכי יו"ט, וכך עשה.

עם הזמן נודע לו לאותו עשיר על מעשהו של הרבי, והלה נרגז מאוד, וחזר ונכנס אצל הרבי ושאל אותו "למה נתן הרבי חלק מהכסף לעני אחד, הלא התניתי מפורשות שהכסף הוא לצרכי יו"ט של הרבי בעצמו?! מיד אמר לו הרבי כשבת שחוק על פניו "וכי אתה יודע מה הן הצרכי יו"ט שלי?..."

*****

מסופר, שפעם אחת בא יהודי "יורד" אל הרה"ק ה"אמר ברוך" מוויזניץ זי"ע, ותינה את צערו, שעליו להשיא את בתו ולרש אין כל. נטל הרבי קופסה של טבק ונתנה לאותו יהודי, כסגולה להצלחה. הגיע היהודי לאכסניה שלו, ופתח את הקופסה ומצא בה מאתיים רובלים, הוא מיהר לשוב על עקבותיו ולהחזיר להרבי את ה"אבידה". חייך הרבי ואמר: רואה אני כי ברכתי התקיימה, והקופסה אכן הייתה סגולה להצלחה...

*****

סיפר לי אחד הדר בבארא פארק, שבשנה שעברה הגיע לארץ ישראל, ושהה בראש השנה במחיצת מרן האדמו"ר מוויז'ניץ שליט"א. ימים אחדים קודם ראש השנה נכנס אצל הרבי עם קוויטל, וכמובן היו שם קהל גדול שרצו להיכנס אצל הרבי, והרבי קיבל את הקהל עד לשעות המאוחרות של הלילה.

מספר היהודי, שכשיצא מחדר הרבי, נשאר בחדר ההמתנה, ושם ישב ודיבר עם בנו של הרבי הרה"צ ר' יעקב מרדכי שליט"א. בשעה מאוחרת בלילה, כשהרבי גמר לקבל את הקהל, יצא הרבי מחדרו, ואז ניגש אליו בנו הנ"ל ורצה לשוחח עם אביו משהו, אך הרבי הבחין שהיה באמצע שיחה עם החסיד הנ"ל, ואמר הרבי לבנו "דו האלסט דאך אין מיטן רעדן מיט איינעם!" [הלא אתה באמצע לדבר עם מיישהו], השיב בנו ואמר "ס'גוט" [זה טוב], אמר לו הרבי "ס'נישט גוט! [זה לא טוב] – אתה באמצע שיחה – אני יכול להמתין" – והרבי שלח אותו בחזרה לגמור את השיחה עם האדם...

*****

בפסוק נאמר (ירמיהו ל"א, ב'): מרחוק ה' נראה לי. איתא בספה"ק, שהכתוב רומז, "מרחוק ה' נראה" – "לי", שהשי"ת רחוק מאת האדם ואין נראה אליו כשהוא בבחי' "לי", דהיינו, כשהוא חושב רק מעצמו ולא מאנשים אחרים...

ויש מפרשים את הכתוב, "מרחוק ה'" – "נראה לי", זה שחושב רק מעצמו ורואה רק את צרכיו, ולא את צרכיו של השני, אזי סימן הוא ש"מרחוק ה'" – הוא עומד רחוק מהשי"ת, שכן אצל הקב"ה נאמר (עי' מס' שבת דף קל"ג ע"ב) "מה הוא רחום אף אתה תהא רחום", שמידתו של הקב"ה הוא להיטיב עם בריותיו, ואילו זה שחושב רק מעצמו ולא מהשני, סימן הוא שעומד רחוק מהשי"ת.

*****

בשכונת "בית וגן" בעיה"ק ירושלים נמצאת הישיבה הגדולה "קול תורה", המשיגה הגה"צ רבי גדליה אייזמן זצוק"ל התגורר בקרבת מקום, ברח' וייסבורד, והדרך מביתו לעבר הישיבה עברה דרך קבע ברחובה הראשי של השכונה רח' הפסגה.

בכל בוקר היה צועד רבי גדליה מביתו לעבר הישיבה לתפילת שחרית, ובחזרה מהישיבה לביתו, מעולם לא ניאות שמישהו יסייע לו ויקח אותו ברכב, אך דבר אחד מופלא בכל זאת היה שונה בהליכתו זו, פעם אחת בשבוע, פעם יחידה, היה משנה רבי גדליה את הליכתו, ובמקום לצעוד מביתו דרך רח' הפסגה לעבר הישיבה, הוא הלך בשביל צדדי המחבר את רח' ברגמן עם רח' תורה ועבודה המוביל לישיבה. היתה זו דרך בשביל של עפר שאינו סלול, ובימי גשמים וקור אף היה השביל מלא בבויץ ולכלוך שהקשה על המתהלכים בו. היה זה דוקא בשבת בבוקר קודם התפילה, מדי

שבת בשבתו הקפיד רבי גדליה לילך דרך אותו שביל בדווקא, למרות שבחזרה מן הישיבה היה חוזר בדרכו הרגילה דרך רחוב הפסגה.

בנו שהיה צועד עמו בקביעות, שם לב לשינוי זה שנוהג בו אביו. באחת השבתות פנה אפוא לאביו ושאל אותו מפני מה הוא משנה את הליכתו דווקא בשבת בבוקר קודם התפילה, אף הוסיף: והרי בשבת נצטוינו על כיבודה, וכי עונג שבת הוא לילך דוקא בשביל רעוע זה, ולא בדרך המלך בה מתהלך הוא כרגיל?

השיב לו רבי גדליה: בכל יום מקפיד אני להקדים לכל אדם "גוט מארגען", שכן ראוי להקדים שלום לכל אדם, במקרה שאני פוגש באדם מבני עדות המזרח וחוששני שלא יבין את ברכתי בשפת האידיש, אני אומר לו "בוקר טוב", אך בשבת יש לי בעיה עם הדבר, כי אם אפגוש באחד מבני עדות המזרח, שאולי לא יבין את הביטוי "גוט שבת", אצטרך לומר לו "שבת שלום", והרי דין הוא שאסור להזכיר "שלום" קודם התפילה, ואם לא אענה לו בפי כדרכי רק בהנהון ראש, שמא יפגע הלה מחמת, לכן דוקא בשבת קודם התפילה אני מקפיד לילך דרך שביל העפר שבו אין האנשים מצויים, וכך לא אצטרך להיכשל באמירת שלום קודם התפילה ואף אחד לא יבוא להיפגע על ידי.

הדבר מפליא ביותר, איך יכול יהודי לשנות את סדר יומו במשך עשרות שנים ולעשות דבר המטריחו יתר על המידה, רק כדי למנוע את עצמו מאפשרות של פגיעה כלשהי בכבוד הזולת.

*****

בפסוק נאמר (משלי כ"ז, י"ט): כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם. לכאורה יש להבין, מפני מה המשיל הכתוב את לב האדם דוקא ל"מים", ולא ל"ראי" (שפיג"ל), והלא המראה נעשית מעיקרא כדי שעי"ז תהא נראית דמות דיוקנו של האדם, אבל המים – אף שיכולים לראות את הצורה בעדה, מ"מ אין זו עיקר תכליתה.

ופירש הרה"ק הרבי ר' בונים מפרשיסחא זי"ע, שבמים אין אדם רואה את צורתו אלא באופן שיתקרב סמוך למים ויתכופף, אבל מרחוק אינו רואה במים את צורתו, משא"כ כשהאדם רוצה לראות את דמות דיוקנו בשפיג"ל, אזי אין צריך להתקרב ולא להתכופף כדי שיחזה בצורתו, לכן אמר דוקא "כמים" ולא כראי, ש"כמים" – כך צריך האדם לכופף את עצמו מאוד, ואז יוכל להרגיש את לבב חברו לראות מה יחסר לו ולהיות לו לעזר.

*****

בליל תשעה באב, ישב הרה"ק רבי יחזקאל מקוזמיר זי"ע בבית המדרש הגדול בקוזמיר, יחד עם כל בני הקהילה על הארץ, וקוננו על חורבן בית מקדשנו. לפתע הבחין הרבי באחד מבני הקהילה שהוא פונה לידידו בבהילות, ומבקש את עזרתו לנסח עבורו מכתב שהיה זקוק לו בדחיפות. כששמע הלה את בקשתו הופתע מאוד, ושאל את חברו "השכחת שהיום תשעה באב? – בדיוק בעת הזאת שאנו יושבים על הארץ ומקוננים על צער החורבן, שקועים בקינות ובמגילת איכה, בדיוק עכשיו בוער לך כתיבת המכתב? – אתה לא יכול להמתין ליום אחר?", וסירב בעקשנות לקום ממקומו בבית המדרש ולסור עמו לחדר צדדי כדי לכתוב את המכתב.

הרבי הבחין בכל מה שנעשה בבית המדרש, והוא קם ממקומו וניגש ליהודי שסירב לכתוב את המכתב, ושאל אותו "שמא תאמר לי מהו מטרת הקינות והאבלות?", ובטרם השיב החסיד, מיהר הרבי והשיב מיד, "הרי כל מה שאנו עושים ומצטערים נועד כדי לקרב את הגאולה, והלא זהו בדיוק מה שאתה יכול לעשות עכשיו – יש לך כעת הזדמנות מיוחדת לסייע לזולתך, להרבות אהבת חינום, לפעול למען חברך, והלא זוהי התכלית של הקינות, הכיצד תעלה בדעתך לסרב לבקשה? הכיצד תוותר על הזדמנות פז כזו לקרב את הגאולה?!..."

*****

סיפר לי מו"ל העלון "ויבשר" שמופיע מידי יום ביומו בעיר התורה לייקווד, כי לפני שנים, כשהיו חילוקי דעות בענין מסויים בין שני גדולי ישראל – הכניס אחד בעלון הזה מודעת אבל והספדים לאחר פטירת אחד משני הגדולים, והיו כאלה שהגיבו "היתכן שחסיד סאטמאר יכניס מודעה כזאת".

נכנס הלה לרבו כ"ק האדמו"ר מהר"א מסאטמאר שליט"א, לשמוע את דעת קדשו כיצד צריך להתנהג בענין זה. והשיב לו הרבי "אתה לא צריך להתערב במחלוקת הזו, אתה צריך להסתכל על הפרנסה שלך, פאר דער וואס צאלט, פאר אים זאלסטו אריין לייגן" [מי שמשלם לך, בשבילו תכניס]...

*****

בספר "רשומים בשמך" (עמ' שס"ב) מובא, שסיפר הגאון האדיר בעל "להורות נתן" זצ"ל, שהגה"ק בעל "מנחת אלעזר"

ממונקאטש זי"ע שמע רבות על גודל "הכנסת אורחים" שנוהג הרה"ק רבי ישעי'לה מקרעסטיר זי"ע, והשתוקק מאוד להכירו.

באחת השנים בז' באדר, יומא דהילולא של הרה"ק רבי יצחק אייזיק מקאליב זי"ע, באה הזדמנות לידו להכיר את רבי ישעי'לה, בבוא שניהם להשתטח על הציון הקדוש. לאחר העליה לציון, ערך רבי ישעי'לה שם "טיש" לכבוד האי יומא דהילולא. הרה"ק רבי ישעי'לה נטל את ידיו לסעודה, ותוך כדי הנטילה הבחין בהגה"ק ממונקאטש, ומאחר שלא יכל להפסיק בדיבור, הורה לו באצבעו שישב לצידו. ברך רבי ישעי'לה ברכת "המוציא", בצע פרוסה מהפת, והחל מסיר בעזרת הסכין את החלק הקשה אשר סביבות הפרוסה, סביב סביב.

"מנחת אלעזר" אשר היה עז ותקיף בשמירת ההלכה, ולא חת מפני כל, מיהר ומחה בו, באמרו: "נו, הפסק!" אך רבי ישעי'לה לא שעה לדבריו, והמשיך להפריך את הקשה מן הרך, ובסיימו קם ממקומו ופרוסת הלחם הרכה בידו, ניגש בריצה לקצה השולחן, ומסרה לאדם היושב בראש השולחן שכנגדו, ואז חזר למקומו וטעם מיד משארית פרוסת "המוציא".

אחר כך פנה רבי ישעי'לה ל"מנחת אלעזר", ואמר לו "במחילת כבוד תורתכם, בעת שברכתי ברכת 'המוציא', הבחנתי בזקן חסר שיניים היושב מולי והוא מורעב מאוד עד שכמעט פרחה נשמתו, לכן לא יכולתי לטעום מן הפת, בטרם נתתי לו את הפרוסה להחיות את נפשו". וסיים לאמר "נו, זאגט מונקאטשער רב, וואס איז הארבער? 'הפסק' אדער 'רחמנות'?" [אמרו נא, הרב ממונקאטש, מה חמור יותר? 'הפסק' או 'רחמנות'?). האם זה גרוע מ"גביל לתורא" (להאכיל את הבהמות), שאמרו חז"ל (מס' ברכות דף מ' ע"א) שאסור לאדם שיאכל קודם שיתן מאכל לבהמתו שנאמר "ונתתי

עשב בשדך לבהמתך", והדר "ואכלת ושבעת" שאין זה הפסק, ומותר אפילו בין "המוציא" לטעימה...

*****

מסופר על הגה"צ רבי ירוחם ממיר זצ"ל, שפעם עלה לרכבת, ותוך כדי הכניסה לקרון עם כל הדוחק והצפיפות, הבחין שנשמט הנעל מרגלו, במבט חטוף רגע לפני שהדלתות נסגרו הוא הספיק לראות את הנעל על הארץ כשהיא נתונה למרמס ברגלי העוברים ושבים, הדלתות נסגרו, ובהחלטה של רגע הוא הוריד את הנעל השני וזרק אותו מבעד לחלון...

אחד התלמידים שצפה במתרחש הסתכל על פני רבו, והבחין שרבו יושב נינוח כשבת שחוק על פניו, אזר אומץ, ניגש אל הרב ושאלו "מדוע הרב זרק את הנעל השני, לא די לרבי באותו הנעל שנאבד ממנו?!". השיב הרב "אני כבר לא יוכל להשתמש בנעל אחד, אזי לפחות זה שימצא את שתיהם – יהנה מהם"...

*****

על הגאון רבי משה פיינשטיין זצ"ל מסופר, שפעם סעד את לבו בפת שחרית, והיה עמו אורח, ובין המאכלים שהגיש לשולחן, היה שתי שקיות חלב שהיו מחברות שונות, ושתיהן ידועות היו בהכשרן המהודר ביותר. כשהגיע תור הקפה, מזג לעצמו רבי משה חלב משקית אחת, ולפתע נראה כמתחרט, החזיר את השקית למקומה, ולקח את השקית השנייה שכאמור הייתה מחברה שונה.

אותו אורח שראה את המעשה במו עיניו, הסיק לעצמו מיד את המסקנא שרבי משה אינו סומך על הכשר החברה הראשונה,

ומעדיף את ההכשר של החברה השניה, ולכן החליט לפרסם את הדבר, למען אותם אלו שמדקדקים בכשרות שלא יכשלו.

השמועה עשתה לה כנפיים, וכל בעלי העסקים שסחרו עם אותה חברה – חנויות אולמות בתי מלונות וכדומה – ביטלו את מסחרם עם אותה חברה, עד כדי כך הגיע המצב, שהחברה כמעט פשטה את הרגל.

בעלי החברה הגיעו מיד אל רבי משה פיינשטיין בשאלה מה פגם מצא בהם וכיצד יוכלו לתקנו. רבי משה היה המום מדבריהם ואמר להם שעוד היום שתה מהחלב של חברתם, ואם הם רוצים על זה הוכחה, שיגשו למקור ויבדקו. היפך רבי משה במחשבותיו מהו הדבר שגרם לאנשים לחשוב שהוא לא סומך על ההכשר של אותה חברה, עד שנוכר, חיך ואמר "אתם יודעים מדוע לא השתמשתי באותה שקית חלב ולקחתי את השניה? – פשוט מאוד – השקית הייתה ריקה לא היה בה חלב!"...

*****

ואסיים במילתא דבדיחותא ממנה נשמע איזה פנים יש לזה שחושב רק מעצמו ולא ממישהו אחר.

אדם אחד שנולד אצלו בן, נכנס אצל רבו לקבל ברכת "מזל טוב" לכבוד השמחה השרויה במעונו. כאשר אמר להרבי את הבשורה הטובה שנולד לו בן, בירך אותו הרבי בברכת "מזל טוב" חמה, ואח"כ שאל אותו הרבי "האם הכל בסדר?", מיד כששמע את השאלה, נחפז האברך לענות בהתרגשות "ב"ה, הכל בסדר אצלי, הייתי קצת מצונון, אבל ב"ה ס' גייט צו בעסערס, זו לא הייתה הצטננות חזקה, רק באופן קל, ואני מרגיש טוב"...

השבוע אכבוד הרב אב"ד סאנטוב

יהי רצון שפסחה שבונו

במצבה יצויים

כל הכסף את הרבנים
אין חסד ברא על יצוי

הה גם צדקה אל מ"ה

בר רמה (קצת אסור וראו צדקה)

ובשב להרחבת הקוץ ה (קצת)
באלוף ובפסחים

3/3 האגוד

13-11

מדוע התקשר הרבי מסקולען זצ"ל לפני הניתוח לראש ישיבה בבור פארק

שח הגה"צ אב"ד סאנטוב שליט"א: הגאון רבי יחיאל מיכל
דסקל שליט"א ראש ישיבת "צמח צדיק" וויזניץ בארא פארק, סיפור

לי סיפור נפלא:
לפני כמה שנים עבר כ"ק מרן האדמו"ר מסקולען זי"ע ניתוח קשה,
ואמרו תהלים לרפואתו בהרבה מקומות, ובישיבתו - בישיבת וויזניץ -
גם אמרו תהלים.

והנה בהגיע היום שבו היה הרבי אמור לעבור את הניתוח, לפתע
מקבל רבי מיכל טלפון מאת המשב"ק של האדמו"ר מסקולען זי"ע,
ואמר לו שהרבי רוצה לדבר עמו. רבי מיכל השתומם מאד, ושאל
אותו: הלא הרבי עובר ניתוח היום, ומה לו לדבר עמו היום, ופתאום
שמע את קול הרבי בטלפון, ושאל את הרבי ברוב התרגשות: מה
ראה הרבי כ"כ דחוף להטריח עצמו להתקשר אלי בדיוק היום.

אמר לו הרבי: אני לא רגוע - הלא ישנו בחור אחד שהוא רוצה מאוד
להיכנס לישיבתך, ואתה לא רוצה לקבלו, והדבר לוקח לי את
בריאותי, אני יודע שמאוד טוב להבחור ללמוד בישיבתך, ודע לך -
איני יכול ללכת להניתוח בלא לדעת שאתה מכניס את הבחור
לישיבה...

רבי מיכל כמעט ודבק לשונו לחכו מרוב השתוממות, ומיד אמר
להרבי, שהוא יכול להיות סמוך ובטוח שהוא יקבל אותו בישיבתו, אך
הרבי לא הרפה, ושוב שאל אותו "אתה מבטיח לי שיהיה מסודר?"
אמר לו רבי מיכל: "רבי! הבחור כבר בפנים, הכל מסודר עצהי"ט",
ורק אז נכנס הרבי לחדר הניתוח...

נועם שיח לאב"ד סאנטוב

קהל זכרון אלעזר סאנטוב

קהל זכרון אלעזר סאנטוב

16 Irene Court • Lakewood, New Jersey 08701

OFFICIAL RECEIPT

Name: רב אברהם משה - הלוי - אברהם
Address: 125-D Capital Common
London E5-9AB
Received by: אברהם משה הלוי

Date: 11/13/13
Donation of: \$50
 Membership
 קרן הבנין
 עליות
 טיפול
 מסיחה
 קנין פסחים
 שלש סעודות

No goods or services received in return for this donation. All donations are tax deductible.

Thank You!
TAX ID# 20-0750285

לקח דברים של טעם

ברא

- שיריים מחג הסוכות -

פרפראות

האדמו"ר מסקולען זי"ע אמר: הנה חג השבועות, הוא יום טוב של "קבלת התורה", וא"כ יש לתמונה, למח או קודמין עם התורה כמו שעושים בשמחת תורה?
ובהנחה נראה - אומר האדמו"ר מסקולען זי"ע - שקבלת התורה לבד אינה מספקת, רק חייבים לעבור את ימי הקצין על כל נסיונותיו לראות אם יקיים ויחזיק את התורה בפועל ר"כ, ולהתנהג בחדשי הקצין על פי תורה כראוי - רק לא "לקבל" - ורק אח"כ אפשר לרקוד עם התורה...

קנטרנס, נועם שיח

איננו האב איך פארשאנען פשט אין דער גמרא "עולם הפוך ראינו", געווענליך ווען מגרייט זיך אום יו"ש צו זאגן זיכור שרייש דער גבאי "קינדער ארויס", אבער דעם פארלאפענעם שבועות וואס מיר האבן געדאוונט אין חצר פון בית המדרש, ווען ס'איז געקומען צו יזכור האש דער גבאי געשריגן "קינדער אריין..."

הנה"צ אב"ד סאנטוב שליט"א פאראייביגט דעם יום טוב שבועות בצל הקראנא אין גליון נועם שיח.

השתומם עד למאוד כשראה שעל הכסא יושב רבי אחר...

במוצאי שבת סליחות שעעל"ט (נצוי" תש"פ), בטרם שירדתי לבית המדרש לאמירת סליחות, קיבלתי טלפון מאברך אחד - חסיד וויזשניץ - המתגורר במאנסי, והאברך מספר לי שהוא יצא כעת מחדרו של כ"ק מרן האדמו"ר מוויזשניץ-מאנסי שליט"א - לאחר שנכנס אליו קודם סליחות עם קוויטל, והוא סיפר להרבי שליט"א שבגליון "נועם שיח" שיצא לאור השבוע (מס' 158, פרשת נצוי" תש"פ), הובא כמה סיפורים ודברי תורה מאת הרבי שליט"א. הרבי אמר לו שהוא שמע מכך, אך עדיין לא ראה את הגליון, אז הוציא האברך הזה מכיסו את הגליון "נועם שיח" ומסרו להרבי.

הרבי קרא בגליון את מה שהובא בשמו, ונהנה מאד, בפרט מהקטע האחרון שהובא שם בשמו (עיי"ש בגליון ה"ל), ושחק הרבי בעת שקרא אותו, ואח"כ אמר "כעת יהיה לו סחורה", ואמר הרבי לאברך "אתה יכול לספר לו מה שאמרנו היום בשלש סעודות".

אז התחיל הרבי הזה להגיד לי מה שאמר הרבי שליט"א בסעודה שלישית, ותמצית דבריו היה כך: הנה היות ובשבוע הבעל"ט חל יו"ט של ר"ה, וישנם אנשים שנוסעים ממאנסי לראש השנה לחסות בצילם של שאר אחיי האדמו"רים, אז ברצוני לבקש בכל לשון של בקשה, שלא יהיו שום אחד בלי יוצא מן הכלל לקנטר לשום אחד על נסיעתו מכאן, ולא לעשות אפילו ווערט"ל מזה, שהלא בזמנינו יש כזה "הנהגה", אשר אחד מצער את חבריו, ואח"כ מתנצל על הדברים שנאמרו, באמרו, שלא היה כוונתו לצער אותו, רק עשה עמו "ווערט"ל", וצריכים להיזהר מזה מאוד, שיכולים לבוא מזה לשפיקות דמים חלילה, וכמו שאמרו חז"ל (מס' בבא מציעא דף נ"ח ע"ב), דאזיל סומקא ואתי חיורא הוי כאילו שפך דמים, ובפרט שהלא כל אחד נוסע למקומות שיש בהם זכות אבות של אאמו"ר זצ"ל, ובימים אלו הלא כל אחד מחפש לעצמו יותר זכויות, על כן נכון מאוד להיזהר להיות אחד עם השני באחדות, וק"ו שלא לצער את האחרים על ענין זה, ואפילו אם מתכוין באמת לשם שמים, מ"מ ההתאפקות מזה יהיה לו לזכות גדול...

סיפר לי הרה"ג ר' הרשל ראזענפעלד שליט"א סגן מנהל רוחני דת"ת וויזשניץ-מאנסי, שכ"ק מרן האדמו"ר מוויזשניץ-מאנסי שליט"א מקבל את הקהל שנכנסים אליו לעצה ולברכה בשתי מקומות, יש לו חדר בבית המדרש ויש לו חדר בביתו, לפעמים הוא מקבל את הקהל כאן ולפעמים כאן. לפני ראש השנה שעעל"ט, הגיע אחיו של הרבי ה"ה כ"ק מרן האדמו"ר מוויזשניץ-גיבערס שליט"א למאנסי לקבל את הקהל לקראת ימים הנוראים, ואחיו האדמו"ר מוויזשניץ-מאנסי שליט"א, מסר לו את חדרו אשר בבית מדרשו, כדי שיוכל שם לקבל את הקהל שרוצים להיכנס אליו עם קוויטל.

באותו יום, הגיע למאנסי איש אחד המתגורר מחוץ לעיר, כשברצונו להיכנס אל האדמו"ר מוויזשניץ-מאנסי שליט"א עם קוויטל לכבוד ראש השנה. האיש הזה נכנס לבית המדרש, וניגש לאחד מחסידיו וויזשניץ-מאנסי, ושאל אותו "איפה הרבי מקבל את הקהל?", והראה לו אותו חסיד על החדר של הרבי בבית המדרש, באמרו "שם הרבי מקבל את הקהל".

החסיד כתב קוויטל, ונעמד בשורה עם שאר החסידים הממתינים כדי להיכנס אל הרבי. כשהחסיד נכנס לחדר, השתומם עד למאוד, כשראה שעל הכסא יושב רבי אחר...

כ"ק מרן האדמו"ר מוויזשניץ-מאנסי שליט"א חיתן לאחרונה נכד, ולכבוד החתונה באו להשתתף בחורי החסידות הלומדים בגיבערס ובקאשוי, ותקופה אח"כ חיתן אחיו כ"ק מרן האדמו"ר מוויזשניץ-ירושלים שליט"א אף הוא את הנכד, והיה מוסכם שגם לשמחת החתונה הזאת יופיעו בהדרתם הבחורים של החסידות הלומדים בגיבערס וקאשוי, אך מנהלי המוסדות פנו אל האדמו"ר מוויזשניץ-מאנסי, וביקשו ממנו רשות, להורות להבחורים שהם יגיעו להחתונה רק בשעה מאוחרת, אחר גמר הסדר בישיבה, כדי שלא לגרום ביטול תורה.

הרבי שמע את דבריהם ואמר "אצל אחי לא יגיעו אפילו דקה אחת יותר מאוחר ממה שהגיעו אצלי"...

